

De i Sagen omhandlede Tjenestemænd paa Postvæsenets Færger maa vel nok siges at have et fast Tjenestested, nemlig paagældende Overfart, men da de, som Sagen viser, kan henføres til det ene eller det andet af Rutens 2 Endepunkter, mener Raadet, at det vil være berettiget ved en Analogislutning fra Regelen i Tjenestemandsløvens § 84, Stk. 3, at yde dem Stedstillæg efter det af de to Steder, hvor de faktisk bor, hvilket ogsaa vil være bedst i Overensstemmelse med Stedstillæggets Formaal, at udjævne Forskellighed i Husleje og kommunal Skat. Man henstiller derfor, at denne Fortolkning fremtidig anvendes, hvorved naturligvis ikke er truffet Afgørelse af, hvilket Sted der for Eksempel med Hensyn til Tjenestetidsberegning skal betragtes som Tjenestested.

P. R. V.

K. H. Kofoed.

Statsrevisoratet.

Statsrevisoratet for 1920—21.

København, den 22. Februar 1922.

Ved hermed at fremsende Lønningsraadets Svarskrivelse af 18. Februar d. A. angaaende de i Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1919—20 af Hovedrevisoratet for Statsbanerne fremførte Sager, I., II., III., IV., V., VI., VIII., X., XI., jfr. Betænkningens Side 90 fg., undlader man ikke at meddele, at Statsrevisorerne i sit i Dag afholdte Møde har vedtaget at slutte sig til Lønningsraadets Opfattelse af de fremsatte Spørgsmaal.

Slengerik.

A. Lauesgaard,
Sekr.

Til Folketingets Udvalg angaaende Statsrevisorernes
Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1919—20.

Bilag.

Lønningsraadet.

Christiansborg. København K.

Den 18. Februar 1922.

I Anledning af Statsrevisoratets Skrivelse af 14. November f. A. angaaende de i Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1919—20 af Hovedrevisoratet for Statsbanerne fremførte Sager, I., II., III., IV., V., VI., VIII., X og XI, jfr. Betænkningens Side 90 fg., skal Raadet herved udtale følgende:

Sag Nr. I.

Sagen angaar Forstaaelsen af Lov Nr. 447 af 4. August 1919 om et overordentlig Løn- og Pensionstillæg, hvis nærmere Gennemførelse ved Lovens § 6 er henlagt til Finansministeren.

I Bemærkningerne til Lovforslaget var det udtalt, at almindelige personlige Tillæg ikke kunde komme i Betragtning ved Tillæggets Beregning. Saa vidt Raadet kan se, er der efter Finansministeriets Afgørelse overfor Statsbanerne ikke medtaget alle Arter af saadanne Tillæg, nemlig ikke saadanne, der paa Finansloven er tilstaaet ved særlig Bevilling; Finansministeriet har imidlertid overfor andre Etater taget et Standpunkt, der afviger fra det overfor Statsbanerne tagne og er mindre gunstigt for Tjenestemændene.